

opusdei.org

Udržujte oheň v rodinnom krbe

Ďalší článok zo série o
manželskej láske. „Manželstvo
si vyžaduje úsilie. Je to neustále
začínanie, znovu a znovu.
Neberte lásku ako
samozrejmosť. S radosťou sa
dávajte svojmu manželskému
partnerovi.“

20.04.2016

Irene Freundorfer

Našou najväčšou túžbou je byť
milovaný. Boh je LÁSKA par

excellence. Boh, ktorý stvoril človeka z lásky, ho tiež povoláva k láske – čo je základné a imanentné povolanie každej ľudskej bytosti. Lebo Boh stvoril človeka na svoj obraz a podobu a Boh sám je láska. Keďže Boh stvoril človeka ako muža a ženu, ich vzájomná láska sa stáva obrazom absolútnej a neutíchajúcej lásky, s ktorou Boh miluje človeka.”[1]

Manželská láska je úplná, stála a plodná – je skutočným darovaním sa navzájom, v dobrom i zlom, v zdraví i chorobe „až kým nás smrť nerozdelí.“ Len z čisto ľudského hľadiska by sa dalo povedať, že je to nemožné. Avšak pre kresťania manželstvo nie je len sociálnou inštitúciou, a už vôbec nie len liekom na ľudskú slabosť. Je to skutočné nadprirodzené povolanie. Veľká sviatosť, v Kristovi a v Cirkvi, ako hovorí sv. Pavol.”[2] Je to povolanie milovať svojho manželského partnera tak, ako Kristus miloval

svoju Nevestu, Cirkev a usilovať sa o vysoké ciele lásky a spoločenstva.[3] „Manžel a manželka sú povolání posväcovať rodinný život a sami sa v ňom posväcovať.”[4]

Každý láskyplný úmysel, myšlienka, gesto, nadobúdajú svoj zmysel a nadprirodzenú hodnotu. „Manželský pár by mal spolu budovať svoj život na základoch úprimnej a čistej lásky navzájom, na radosti, ktorá pochádza z toho, že do sveta privádzajú deti, ktoré im umožnil priviesť na svet Boh. Mali by sa dokázať vzdávať svojho osobného pohodlia, mali by vkladať svoju dôveru do Božej prozreteľnosti.”[5]

V kresťanstve sú na manželstvo potrební traja: manžel, manželka a Boh. Ich zmluva predstavuje solídny základ pre rodinný život. Boh sa stáva základom a prameňom ich lásky. City nie sú rozhodujúcim orientačným zdrojom. Láska je voľba

prejavovaná skutkami. Skutočná láska vie, ako sa obetovať pre milovaného. Ako hovoril sv.

Josemaría: „Naša viera neignoruje na tejto zemi nič, čo je krásne, vznešené a autenticky ľudské. Jednoducho nás učí, že pravidlom nášho života by nemala byť snaha o pôžitky, lebo len obetavosť a sebazápor vedú k opravdivej láske. Boh nás už miluje a teraz nás pozýva, aby sme milovali Jeho a iných ľudí s opravdivosťou a nezištnou autentickosťou, s akou nás miluje On.”[6]

Ďalej sv. Josemaría tvrdí, že „manželstvo je veľkou a nádhernou božskou cestou. Ako všetko božské v nás si vyžaduje odpoveď milosti, veľkorysosti, odovzdanosti a služby.”[7]

Bez ohľadu na to, či ste v manželstve dva mesiace alebo dvadsať rokov, potrebujete sa sústavne zaľubovať do svojho manželského partnera.

Neexistuje žiadny automatický pilot. Všetky manželstvá si vyžadujú sústavné vyživovanie a jemné doladovanie. Manželstvo je náročná práca a vyžaduje si prekonávanie konfliktov, ktoré sa môžu vynoriť. Neoženil si sa s nesprávnou osobou, ale s inou osobou. „Manželské páry majú milosť manželského stavu – milosť, ktorú dostávajú vo sviatosti manželstva – čo im umožňuje žiť všetky ľudské a kresťanské čnosti v manželskom živote, ako sú pochopenie, dobrá nálada, trpezlivosť, odpúšťanie, citlivosť a ohľaduplnosť vo vzájomných vzťahoch. Dôležité je nezdávať sa v tomto úsilí, nepodľahnúť nervovým vzplanutiam, pýche či osobným výstrelkom a obsesiám. Ak chcú toto manželia dosiahnuť, musia rásť vo vnútornom živote a učiť sa od Svätej rodiny ako žiť citlivo hodnoty kresťanského domova z nadprirodzených, ale aj ľudských

dôvodov. A znovu opakujem, že im nebude chýbať milosť Božia.”[8]

Udržovanie vzťahu zamilovanosti zaisťuje, že neochladne láska medzi manželmi, alebo sa neobráti nejakým nesprávnym smerom. Keď sú deti ešte malé, zdá sa ako keby nebolo dostatok ani energie, ani času či peňazí. Napriek tomu utužovanie manželstva musí byť tou hlavnou vecou, pretože „rodičia učia svoje deti hlavne prostredníctvom svojho vlastného správania. To, čo syn či dcéra hľadajú v svojom otcovi či matke, nie je len istá suma vedomostí, alebo viac či menej účinná rada, ale predovšetkým niečo dôležitejšie, a tým je dôkaz hodnoty a zmyslu života, prejaveneho prostredníctvom života konkrétneho človeka, a potvrdeného v rozličných situáciách a okolnostiach, ktoré sa časom vyskytnú.”[9]

Vaša manželská láska má veľký dopad na vašu rodinu. Vytvára emocionálny model pre všetky ďalšie dôverné vzťahy, ktoré budú vaše deti mať. Keď rodičia dávajú prioritu manželstvu, urobia tak väčšiu časť aj svojich rodičovských povinností. Ako povedal sv. Josemaría: „ich domovom je domov plný svetla a radosti. Jednota rodičov sa prenáša aj na ich deti, na celú rodinu, na každého, kto je s nimi v kontakte.”^[10] Rodina je základnou bunkou spoločnosti a školou čnosti. Deti sa od rodičov učia ako milovať, odpúšťať, zdieľať, starať sa a znášať bremená z lásky. Keď je rodina silná, aj spoločnosť je silná. Tu leží cesta budúcej evanjelizácie.

Manželstvo je prvým evanjeliom, ktoré deti „čítajú“. Po vašej láske spoznajú, že ste kresťania. Skutky hovoria výrečnejšie ako slová. Sv. Pavol hovorí: „Láska je trpezlivá, láska je dobrotivá; nezávidí,

nevypína sa, nevystatuje sa, nie je nehanebná, nie je sebecká, nerozčuľuje sa, nemyslí na zlé, neteší sa z neprávosti, ale raduje sa z pravdy. Všetko znáša, všetko verí, všetko dúfa, všetko vydrží.”[11]

Bojujte o to, aby sa toto stalo skutočnosťou. Napíšte si zoznam všetkých pozitívnych vlastností vášho partnera. Ako často dokážete pochváliť tieto pozitíva? A možno by ste mohli napísať svojmu partnerovi aj lúboštný list. Vidíte vo svojom milovanom partnerovi Krista.

A pre svojho partnera tiež máte byť Kristom. Nedovoľte, aby vás práca, deti a život tak vyštávil, že vášmu partnerovi sa ujdú len zvyšky. Zachovajte si čas a energiu pre manžela. Stanovte si lepšie pravidlá. Lásku treba prežívať zmysluplnými spôsobmi a prejavmi. Vaša manželka to potrebuje počuť, cítiť a zažívať mnoho ráz. Vedome vyjadrite lásku slovami, fyzickými dotykmi,

prejavmi služby, spoločným, kvalitne stráveným časom, prekvapivým darčekom. Manželstvo si žiada úsilie! Neexistujú žiadne rýchle riešenia, žiadna kúzelnícka palička. Je to sústavné začínanie, znova a znova. Neberte lásku za samozrejmosť. S radosťou sa dávajte svojmu manželskému partnerovi. „Robte všetko pre Lásku. A tak už nebudú žiadne malé veci, všetko bude veľké. Vytrvalosť v malých veciach pre Lásku je hrdinstvom.”[12]

Manželstvo nás vyzýva k trvácnej láske. Skúmajte svojho partnera. Počúvajte jeho neverbálne prejavy. Jednota nie je to isté ako rovnosť. Pestuje jednotu hodnôt, ale nezamieňajte si jednotu s uniformitou. Skúmajte, čo partnerovi sedí, a čo ho vyvádza z konceptu. Sústreďte sa skôr na konštruktívne postoje, na pochvalu, než na sťažnosti a kritiku. Skutočná láska je obeta. Manželstvo neznamená

prerobiť partnera, ale milovať ho aj s jeho chybami. Pristupujte k sebe navzájom s úctou, nežnosťou a pochopením, aby ste tak dávali novú energiu vášmu manželstvu.

Nájdite si čas jeden pre druhého. Pätnásť minút tu, hodinku tam, niekedy aj spoločne strávený večer mimo domova. Vaše manželstvo má mať prioritu pred rodičovskou výchovou, prácou, priateľmi, lebo vaše manželstvo je vaše povolanie. Udržujte svoju lásku mladou, svoj tón hlasu, myšlienkové pochody, nežnosť, veľkodušnosť. Prihodíte k tomu nejaké tie prekvapenia počas týždňa. „Ak chceš byť šťastný, k tomu nepotrebuješ ľahký život, ale zamilované srdce.”[\[13\]](#) Úspešné manželstvo závisí od toho, ako dobre poznáte potreby vášho partnera, a ako dobre im viete vychádzať v ústrety. Naplňte ten konkrétny moment – pri raňajšej káve, po večeri, na prechádzke, pri

romantických chvíľkach, spoločných záujmoch, či pri spoločnom randení.

Je potrebné, aby si manželské páry udržiavali plameň svojej lásky a rástli v poznávaní kresťanského života. „Boli Bohom povolaní, aby vytvárali domovy, aby sa vždy navzájom milovali, aby sa milovali láskou svojej mladosti. Každý, kto si myslí, že láska končí, keď v živote nastupujú starosti a ťažkosti, má žalostnú predstavu o manželstve, ktoré je sviatosťou, ideálom a povolaním. Práve vtedy sa láska upevňuje. Prívaly starostí a ťažkostí nemôžu utopiť skutočnú lásku, lebo ľudia, ktorí sa spoločne veľkodušne obetujú, sa svojou obetou k sebe ešte viac približujú. Ako hovorí Písmo, množstvo ťažkostí, fyzických a morálnych, nemôže uhasiť lásku.”[14]

Manžel a manželka „sú povolaní, aby sústavne rástli vo svojom

spoločenstve prostredníctvom každodennej vernosti svojmu manželskému sľubu úplného vzájomného sebadarovania sa.”[15] Hrajte svoju rolu v dejinách spásy tým, že budete posväcovať svoje manželstvo a rodinný život. Takto pomôžete budovať civilizáciu lásky.

Irene Freundorfer publikuje na blogu: www.10kids.com

.....

[1] *Katechizmus Katolíckej cirkvi*, č. 1604.

[2] Sv. Josemaría Escrivá, *Íst' s Kristom*, č. 23.

[3] Pozri *Katechizmus Katolíckej cirkvi*, č 1616 a 1617.

[4] Sv. Josemaría Escrivá, *Íst' s Kristom*, č. 23.

[5] Sv. Josemaría Escrivá, *Íst' s Kristom*, č. 25.

[6] Sv. Josemaría Escrivá, *Íst' s Kristom*, č. 24.

[7] *Rozhovory s Monsignorom Escrivá de Balaguer*, č. 93.

[8] *Rozhovory s Monsignorom Escrivá de Balaguer*, č. 108.

[9] Sv. Josemaría Escrivá, *Íst' s Kristom*, č. 28.

[10] Sv. Josemaría Escrivá, *Íst' s Kristom*, č. 30.

[11] *1 Kor* 13:4-7.

[12] Sv. Josemaría Escrivá, *Cesta*, č. 813.

[13] Sv. Josemaría Escrivá, *Cesta*, č. 795.

[14] *Rozhovory s Monsignorom Escrivá de Balaguer*, č. 91.

[15] *Katechizmus Katolíckej cirkvi*, č. 1644.

pdf | document generated
automatically from <https://opusdei.org/sk-sk/article/udrzujte-ohen-v-rodinnom-krbe/> (26.03.2025)